

ગાંધીલ

ભાવેશ શાહ ‘શહેરી’

.1.

મોક્ષના નામે થતા સૌદા હજારો હોય છે,
અહીં ધરમની હાટડી માટે ઈજારો હોય છે.

જે અમર બનવાના નુસખા રોકડે વેચી ગયા,
એમનીયે કો'ક ખુણામાં મજારો હોય છે.

કોણ ચાહે છે આ વરવા રુપના વ્યાપારને ?
એ કમાણી પર ઘણાં ઘરનો ગુજરો હોય છે.

ખેલ સમજી, લોક તાળી પાડવા ભેગા થશે,
આપવીતી માણવા લાયક નજારો હોય છે !

પ્રેમનો સાચો અરથ ક્યારે આ ‘શહેરી’ જાણશે ?
પ્રેમની જે શહેરમાં ધીખતી બજારો હોય છે !

.2.

પ્રણયવેશ ઘેરી રમત નીકળે છે,
જો ડગલે ને પગલે શરત નીકળે છે.

ઘણીવાર ભાખ્યું ગલત નીકળે છે,
કે રેખાઓ પણ કમબખત નીકળે છે.

એ શબ્દોને હોઠોનું સરનામું આપો,
જે આંખો થકી દરવખત નીકળે છે.

પ્રણયનો થયો અંક પ્રારંભ બીજો,
અને આંસુઓની ખપત નીકળે છે.

કરી લાખ કોશીશ; ના ભેદી શકાયું,
આ ‘શહેરી’પણું તો સખત નીકળે છે.

.3.

ક્યારેક તારી યાદ ગોરંભાય છે વરસાદમાં,
ઇત્તી ને રેઈનકોટ એળે જાય છે વરસાદમાં.

બાવીસ, બાવન કે હદ્ય બ્યાંસી વરસનું છે જુવાન,
ટ્યાટ્પના કોરસમાં જે ધક્કધક થાય છે વરસાદમાં.

બે જણ લગોલગ ચાલશે, ઇત્તી જો માથે એક હોય,
‘વરસી રહ્યું છે સુખ’ હવે સમજાય છે વરસાદમાં.

મુછીત થયેલું બાળપણ જીવતું થશે એ સુંઘતા,
મારીને તો સંજીવની કહેવાય છે વરસાદમાં.

રોજે ભલેને યંત્રવત પલળી જવાનું હોય છે,
‘શહેરી’ ખરેખર તું કદી ભીજાય છે વરસાદમાં ?

.4.

નથી કોઈ વ્યાધી, ના પીવડાવ કાઢો; નથી રોગ, નીદાન થાશે નહીં,
હદ્યમાં અગર એક શંકા કરે ઘર; કદીયે સમાધાન થાશે નહીં.

જે વાળે છે મુહ્ખીઓ, વાંચી શક્યા છે કરમની હીમાયતને રેખાઓમાં,
એ ઉભી કે આડી કરી વાંચશો તોય વીધાતાનું વીધાન થાશે નહીં.

જે ડાળીએ બેદા છો એને જ કાપી, કરો છો બળાપો તમે ભાગ્યનો,
સદા દોષનો ટોપલો કયાંક નાખી; સમસ્યાઓ આસાન થાશે નહીં.

તું મંગળથી ડરજે ને શાની-જાપ કરજે; લે વીંટી, લે ધાગો, લે તાવીજ ફેર,
તને ફોસલાવીને સૌનાં થશે ગ્રહ; તારા જ બળવાન થાશે નહીં.

તું મંદીરમાં જઈને વીનવે છે કોને; હદ્ય ખોલવાની કરી ભુલ તેં,
સ્વરૂપે જે પથ્થર છે, હંડો જ રહેશે; સ્વભાવે એ ભગવાન થાશે નહીં,

.5.

જવી જવા પ્રયાસ છે, બીજું કશું નથી,
ગઝલોમાં મારો શાસ છે, બીજું કશું નથી.

તું પુછતી નહીં મને આ જન્દગી વીશે,
તારા લગ્ની પ્રવાસ છે, બીજું કશું નથી.

ના તાપ જેવી ઉગ્રતા, ના પ્રેમ, અંધકાર,
મોં સુજણો ઉજાસ છે, બીજું કશું નથી.

જો દુઃખ ગઝલનાં કાફીયા ને સુખ રદીઝ હોય,
જીવન ત્યાં આસપાસ છે, બીજું કશું નથી.

‘શહેરી’ શું કામે પ્રેમને રાંધ્યો ઉતાવળે ?
એમાં ફક્ત કચાસ છે, બીજું કશું નથી.

.6.

તેં બનાવ્યો’તો છતાં તારા ગજાનો નીકળ્યો,
આમ તો એકદરે માણસ મજાનો નીકળ્યો.

કેસરી લીલો કે ભુરો કોઈ પણ રંગો ભરો,
દશ્ય લાલમલાલ છે, કિસ્સો ધજાનો નીકળ્યો.

એક દી’ મા-બાપની એ ધારણા ખોટી પડી,
કાચ ધાર્યો’તો, એ ટુકડો કાળજાનો નીકળ્યો.

દ્વાર પણ થાકી ગયું છે, કયાં કરે ફરીયાદ એ ?
પ્રશ્ન આ દીલમાં, તમારી આવ-જાનો નીકળ્યો.

એ નીશાની પર લખ્યું’તું : ‘અહીં દયાઈ છે ગઝલ’,
ખોદતાં ઉડાણમાં અઢળક ખજાનો નીકળ્યો.

.7.

આભાસની દુનીયા તજી સપનાં અગર જાગ્યાં હશે,
લીસ્ટી જણપણેલી સડક પર કાચ પણ વાગ્યા હશે.

થાકી ને સપનાંને કહ્યું, ‘ક્યારેક તો નક્કર બનો !’,
જટ પામવાની લહાયમાં, મેં કેટલાં ભાંગ્યાં હશે !

કુઝજા સરીખી રાતને કોઈ ના આવીંગન કરે,
સપનાં સનમનાં એટલે શુંગારમાં માંગ્યા હશે.

ચળકાટ સોનેરી ભલે, હોતા નથી સાચા બધા,
સપનાં ચકાસો ભીતરેથી; કાટ પણ લાગ્યા હશે.

ખોલીને રાખેલું, હદ્ય દેખાય અલમારી સમું,
સળ ના પડે એવી રીતે, સપનાં અલગ ટાંગ્યાં હશે.

.8.

અર્શક સાથે સારવું સહેલું નથી.
દંદને ઓગાળવું સહેલું નથી.

દુઃખને સામી છાતીએ પડકારતાં,
બારણેથી વાળવું સહેલું નથી.

શાન, પોપટ, વાઘની શી છે વીસાત ?
પાંજરે સુખ પાળવું સહેલું નથી.

ચાંદની યાત્રા કરી લીધી છતાં,
માંહયલા તક ચાલવું સહેલું નથી.

સત્ય દીલનું હુબહુ બોલી જશે,
અંખથી સંતાડવું સહેલું નથી.

હોય એથીયે વધારે આવશે,
ખુદનું કદ ખુદ માપવું સહેલું નથી.

વાંચ ‘શહેરી’ ખુદને, પાનાં ફેરવી;
બંધ આંઝે વાંચવું સહેલું નથી.

.9.

ગમે છે માનવીને પુજવા, વડલા વીચારોના
શુકનવંતા થયા છે જ્યારથી; પગલાં વીચારોનાં.

રહે મન ઉધમી તો થાય નહીં કયારેય ચીં..ચીં..ચીં,
મળ્યો ફાજલ સમય ચહેક્યા કરે; ચકલાં વીચારોનાં.

મળ્યાં છે સાત દરીયાપાર વાવડ એમનાં આજે,
બની યાયાવરી ઉડશે હવે; બગલાં વીચારોનાં.

જુઓ, આ મન છે માણસનું, અહીં હડતાલ ચાલે છે;
ને પુષ્કળ ગંધ મારે છે, જુના ડગલા વીચારોના.

ગણતરીબાજ ‘શહેરી’, હારવાનો પ્રેમની બાજ,
હંદ્ય ક્યાં ચાલવાનું છે? અઢી ડગલાં વીચારોનાં !

.10.

પધારો, પધારો, પધારો, પધારો;
મેં સુખદુખના સ્વાગતમાં ખોલ્યાં છે દ્વારો.

કીનારે કીનારે શું હંકારવાની ?
કદી જીન્દગી મધદરીયે ઉતારો.

ભલે ભાવતા હોય મીઠા સંબંધો,
અનુભવ કરીને જુઓ એક ખારો.

હટી જાય અડચણ બનેલો એ તુમો,
પછી વેદનાનો કુટે છે ફૂવારો.

બધાં વેઠતાં વેઠતાં થાકવાના,
ઉપાડીને માથે; સો સપનાંનો ભારો.

દીવસ-રાત દીલથી કરી કામ એનું,
શું યમદૃત માંગી શકે છે વધારો ?

જે કીસ્મત બદલવાનો દાવો કરે છે,
ચમકતો નથી કેમ એનો સીતારો ?

અફાળો થઈને તું જાગ્યો છે ‘શહેરી’,
શું સપનામાં દેખાઈ લાંબી કતારો ?

ભાવેશ શાહ ‘શહેરી’

કવીસમ્પર્ક: B-201, વીજા કલાસીક, મોટી પાર્ક, રોડ નંબર-3, ઈરાની વાડી, કાંદીવલી(વેસ્ટ), મુખ્ય-400 067 **Mobile :** 98200 87664 **eMail:** bcshah2013@gmail.com

કવીસર્જન: ‘...લઈને અગ્રીયારમી દીશા...’ ૧૧ કવીઓનો સંયુક્ત ગઝલસંગ્રહ (સંપાદક: યોગન્દુ જોશી, એ-૧, ૪૦૩, કામધેનુ એપાર્ટમેન્ટ, નીર્ણયનગર રોડ, ચાંદલોડીયા, અમદાવાદ- ૩૮૨ ૪૮૧ મોબાઇલ: 81407 87767 **eMail :** yogendu@gmail.com પ્રથમ આવૃત્તિ: ફેબ્રુઆરી-2013, મુલ્ય: 111 રૂપીયા)

@ @ @ @

‘સન્દે ઈ.મહેશ્વીલ’ના આ ગઝલઅંકના અતીથી સમ્પાદક અને સંકલનકાર સુરતના યુવાગઝલકાર ભાઈ શ્રી ગૌરાંગ ઠાકર (gaurang_charu@yahoo.com) નો ખુબ ખુબ આભાર.. ..ઉત્તમ ગજર..

@ @ @

‘સન્દે ઈ.મહેશ્વીલ’ વર્ષ : દસમું - અંક : 310 - November 30, 2014
‘ઉત્તમાજોડણી’માં સાભાર અક્ષરાંકન : શ્રી સુનીલ શાહ - sunilshah101@gmail.com

@@ @ @ @ @ @ @ @